

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1072/2021
30.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво у подстрекавању из члана 206. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Ненада Јовановића и адвоката Дејана Миленковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-49/21 од 26.05.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-462/2021 од 20.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Ненада Јовановића и адвоката Дејана Миленковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-49/21 од 26.05.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-462/2021 од 20.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу Кв-49/21 од 26.05.2021. године, усвојен је захтев Основног јавног тужиоца у Крагујевцу од 19.01.2021. године за изрицање јединствене казне окривљеном АА, те су преиначене у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде, којима је окривљени АА оглашен кривим и то:

- Основног суда у Крагујевцу К-1354/17 од 27.12.2017. године због извршења кривичног дела разбојништво у подстрекавању из члана 206. став 1. у вези члана 34. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора и,

- Основног суда у Крагујевцу К-764/18 од 05.12.2018. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-308/19 од 19.04.2019. године, због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци,

те је окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, у коју му је урачунато време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Крагујевцу К-764/18 од 05.12.2018. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-308/19 од 19.04.2019. године, почев од 08.05.2021. године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-462/2021 од 20.07.2021. године одбијена је као неоснована заједничка жалба бранилаца окривљеног АА - адвоката Ненада Јовановића и адвоката Дејана Миленковића и пресуда Основног суда у Крагујевцу Кв-49/21 од 26.05.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокат Ненад Јовановић и адвокат Дејан Миленковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости, иако не нумеришу, указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводима да је наступила релативна застарелост извршења казне затвора, по пресуди Основног суда у Крагујевцу К-1354/17 од 27.12.2017. године, која је истог дана постала и правноснажна, из којих разлога је, по ставу одбране, релативна застарелост извршења казне по овој пресуди наступила дана 27.12.2019. године.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано браниоци окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног АА изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде на страни два, став девет и страни три, став један и два, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић